

243

POLSKA

Gazeta Krakowska

Kraków

04-11-2010

DZ. / Nr 258

3

FOT. MATERIAŁY PRASOWE

Polecamy

„Pomieszanie z poplątaniem”

W Teatrze Ludowym 5 listopada o godz. 18 odbędzie się premiera sztuki „Pomieszanie z poplątaniem” (fot.), komedii mistrza tego gatunku – Michaeła Frayna. W sześciu jednoaktówkach oglądamy zmagania różnych par z sytuacjami tzw. życia codziennego. Najnowsze zdobycze techniki zamiast ułatwiać zdecydowanie utrudniają i komplikują

najprostsze sprawy. Urlop okazuje się nad wyraz męczący, a banalna rozmowa towarzyska nie pozwala na nawiązanie jakiejkolwiek komunikacji między ludźmi. Całość iskrzy się humorem nie tylko słownym, ale i sytuacyjnym, perypetie bohaterów czasem niepokojąco przypominają nasze własne zmagania z codziennością. (mst)

243

11

POLSKA
Gazeta Krakowska

Kraków
05-11-2010
DZ. / Nr 259

POMIESZANIE W LUDOWYM

● Na Dużej Scenie Teatru Ludowego odbędzie się dziś przedpremierowy pokaz spektaklu pt. „Pomieszanie z poplątaniem” w reżyserii Tomasza Obarę. Przedstawienie powstało na kanwie komedii Michaela Frayna. W sześciu jednoaktówkach oglądamy zmagania różnych par z sytuacjami tzw. życia codziennego. Najnowsze zdobycze techniki zamiast ułatwiać, zdecydowanie utrudniają i komplikują im najprostsze sprawy. Urlop okazuje się nad wyraz męczący, a banalna rozmowa towarzyska nie pozwala na nawiązanie jakiegokolwiek komunikacji między ludźmi. Całość iskrzy się humorem nie tylko słownym, ale i sytuacyjnym. W przedstawieniu wystąpią m.in. Marta Bizoń, Małgorzata Kochan, Jadwiga Lesiak (gościnnie), Karolina Stefańska, Tadeusz Łomnicki i Tomasz Schimscheiner. (wer)

● PIĄTEK 5.11

Teatr Ludowy, Duża Scena

Godz. 19.

Kraków
02-12-2010
DZ. / Nr 281

Pomieszać, poplątać i rozbawić

Niedziela, 5 grudnia,
godz. 18, Teatr Ludowy,
Duża Scena

Teatr Ludowy zaprasza na „**Pomieszanie z poplątaniem**” angielskiego dramaturga, powieściopisarza, tłumacza i reportera Michaela Frayna.

Sześć zabawnych i inteligentnych jednoaktówek w reżyserii Tomasza Obary w na pozór zwyczajnych sytuacjach (wizyta znajomych, pobyt w hotelowym pokoju, spotkanie towarzyskie, impreza w pracy oraz przyłot rzadkiego gościa) pokazuje brak komunikacji między ludźmi, relacje damsko-męskie i zmagania z codziennością. „Pomieszanie z poplątaniem” to najkrótsza definicja tego, co można zobaczyć na scenie w znakomitej komedii mistrza tego gatunku – Michaela Frayna.

Zmagania różnych par z sytuacjami tak zwanego życia codziennego: najnowsze zdobycze techniki zamiast ułatwiać zdecydowanie utrudniają i komplikują najprostsze sprawy, urlop okazuje się nad wyraz męczący, a banalna rozmowa towarzyska nie pozwala na nawiązanie jakiegokolwiek komunikacji między ludźmi – oto zestaw niektórych tematów, które nas rozbawia. „Całość iskrzy się humorem nie tylko słownym, ale i sytuacyjnym, perypetie bohaterów czasem niepokojąco przypominają nasze własne” – zapewniają twórcy spektaklu.

„Pomieszanie z poplątaniem” to komedia bardzo angielska – w klimacie, w stylu, w realiach. Powołując się z jednej strony na Woody'ego Allena, a z drugiej – na komizm spod znaku Monty Pytona. Kluczem jest właśnie angielski humor, specyficzny śmiech z podtekstem intelektualnym, będący reakcją na absurd – tzw. pure nonsense. Rzadko jednak są to salwy śmiechu. Jest to raczej coś, co można by nazwać półśmiechem.

Przypomnijmy, że Michael Frayn znany jest w Polsce przede wszystkim ze świetnej farsy „Czego nie widać” opowiadającej o konfrontacji życia na scenie (tego co widać) i za kulisami (czego nie widać).

Na nowohuckiej scenie zobaczymy m.in. Martę Bizoń, Tadeusza Łomnickiego, Piotra Pilitowskiego i Tomasza Schimscheinera.

(JOC)

Komediowo w Ludowym

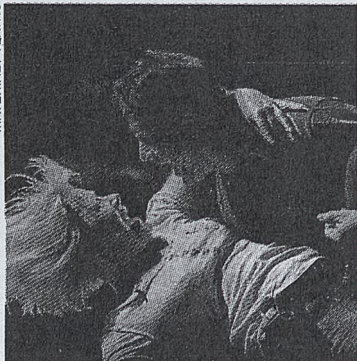
W niedzielę na Dużej Scenie Teatru Ludowego odbędzie się premiera komedii Michaela Frayna „Pomieszenie z poplątaniem”.

„W sześciu jednoaktówkach oglądamy zmagania różnych par z sytuacjami tak zwanego życia codziennego. Najnowsze zdobycze techniki, zamiast ułatwiać, zdecydowanie utrudniają i komplikują najprostsze sprawy. Urlop okazuje się nad wyraz męczący, a banalna rozmowa towarzyska nie pozwala na nawiązanie jakiejkolwiek komunikacji między ludźmi. Całość iskrzy się humorem nie tylko słownym, ale i sytuacyjnym, perypetie bohaterów czasem niepokojąco przypominają nasze własne zmagania z codziennością, a nad wszystkim unosi się nieco ironiczny śmiech Stwórcy” - czytamy w zapowiedzi.

Reżyseria: Tomasz Obara, scenografia Wojciech Stefaniak. Występują: Marta Bizoń, Małgorzata Kochan, Małgorzata Krzysica, Jadwiga Lesiak, Iwona Sitkowska, Karolina Stefańska, Jacek Joniec, Tadeusz Łomnicki, Piotr Piecha, Piotr Pilitowski, Tomasz Schimscheiner, Jacek Wojciechowski.

JOTA

MATERIAŁY TEATRU

PREMIERA W TEATRZE LUDOWYM

Pomieszanie z poplątaniem

O pełnym humoru spektaklu w reżyserii Tomasza Obary – pisze **Joanna Weryńska**

Na Dużej Scenie Teatru Ludowego odbędzie się w niedzielę premiera spektaklu pt. „Pomieszanie z poplątaniem” w reżyserii Tomasza Obary. Przedstawienie to powstało na kanwie zabawnej komedii angielskiego dramaturga Michaela Frayna pod takim samym tytułem. Oddaje on najlepiej to, co zobaczymy na scenie Teatru Ludowego.

W sześciu jednoaktowych scenach obserwujemy zmagania różnych par z sytuacjami tzw. życia codziennego. Są wśród nich wizyta znajomych,

pobyty w hotelowym pokoju, spotkanie towarzyskie, impreza w pracy oraz przyłot rzadkiego gościa. Najnowsze zdobycze techniki zamiast ułatwiać, zdecydowanie utrudniają i komplikują najprostsze sprawy. Urlop okazuje się nad wyraz męczący, a banalna rozmowa towarzyska nie pozwala na nawiązanie jakiegokolwiek komunikacji między ludźmi.

Nie bez znaczenia jest tu fakt, że całość iskrzy się typowym angielskim humorem nie tylko słownym, ale i sytuacyjnym. Tyle tylko, że perypetie bohaterów czasem niepokojąco przypominają nasze własne zmagania

z codziennością. Nad tym wszystkim unosi się nieco ironiczny śmiech Stwórcy.

W przedstawieniu tym wystąpią: Marta Bizoń, Małgorzata Kochan, Małgorzata Krzysica, Jadwiga Lesiak (gościnnie), Iwona Sitkowska, Karolina Stefańska, Jacek Joniec, Tadeusz Łomnicki, Piotr Piecha, Piotr Pilitowski, Tomasz Schimschneider oraz Jacek Wojciechowski. Scenografię tego poplątanego spektaklu zaprojektował Wojciech Stefaniak.

● NIEDZIELA 5.12

Teatr Ludowy, Duża Scena

Godz. 18. Wstęp za zaproszeniami

„Pomieszanie z poplątaniem” skrzy się humorem

Z AFISZA

GRUDZIEŃ 2010

Najważniejsze pytania o polski katolicyzm chciał postawić w swojej nowej sztuce *Pierwsza komunია*, której prapremiera odbyła się w Teatrze im. Modrzejewskiej w Legnicy, Paweł Kamza. Reżyseria: Paweł Kamza, scenografia: Małgorzata Szydłowska, muzyka: Krzysztof Nowikow, ruch sceniczny: Witold Jurewicz. Na scenie nieomal cały zespół teatru.

Pierwsza komunია to wyjątkowa sytuacja, w której muszą się pojawić najważniejsze pytania o oblicze polskiego katolicyzmu i kondycję Kościoła w czasach, w których zdjęty został z niego ochronny parasol jego ikony, jaką był Jan Paweł II. Ile w tym wszystkim jest wiary, obyczaju, rytuału, kościelnej liturgii, a ile zwykłego zakłamania i obłudy? To także pytanie, czym dla współczesnych katolików jest Eucharystia. Czy przyjmując komunię, naprawdę jemy Ciało Chrystusa? Będziemy szukać języka, jakim opowiada się o tych sprawach. Tym bardziej że najwyraźniej go nie ma. Czy ten, którym w liturgii i nauczaniu posługują się księża, jest zrozumiały dla wiernych? Mało tego! Czy sami księża rozumieją, o czym mówią? Prawda, że o tych sprawach mówi się ostatnio więcej i głośniejsz niż wcześniej. Jednak projekt *Pierwszej komunii* powstał rok temu. Już wówczas rozmawiałem z Jackiem Głombem o takim pomysle na przedstawienie. Chcemy wprowadzić temat na scenę, na której dotąd niewiele się mówiło o tych sprawach. A jeśli już, to albo na kolanach, albo prześmiewczo.

Paweł Kamza www.e-teatr.pl,
27 października 2010

Emilian Kamiński, właściciel warszawskiego Teatru Kamienica, zamyślił wyprodukowanie całego cyklu przedstawień, mówiących o historii Polski językiem atrakcyjnym dla młodego widza, pod szyldem Teatr Obywatelski. Po *Pamiętniku z powstania warszawskiego* Mirona Białoszewskiego na afiszu znalazła się adaptacja powieści Jacka Dukaja *Wroniec*, pokazującej stan wojenny z perspektywy siedmioletniego chłopca. Adaptacja i reżyseria: Jerzy Bielunas, choreografia: Maciej Florek, muzyka: Mateusz Pospieszalski.

Najpiękniejsza na świecie piosenka o miłości Kingi Kaczor to monodram nagrodzony w konkursie Sztuka Monologu, ogłoszonym przez Laboratorium Dramatu. W „samotną, surreálną podróż do dzieciństwa, gdzie bije źródło najbardziej pierwotnego i realnego lęku” – pod wodzą reżyserki Marii Kwiecień – wybrała się osobiście autorka. Kinga Kaczor śpiewała i melorecytowała wyznania bohaterki, wspierana przez akordeonistę Karola Śmiałka. Reżyserka nazwała formę tego spektaklu „śpiewogrą performatywną”.

Autorka wciela się w Kasię, nieśmiałą dziewczynę, która bierze udział w konkursie wokalnym. Jej największym marzeniem jest zaśpiewanie najpiękniejszej piosenki o miłości. Wychodzi na scenę, gorąco wspierana przez rodzinę i w chwili, gdy ma zacząć występ, słowa więzną jej w gardle. Zamiast zachwycić widzów nie wspinałym miłosnym szlagierem, rozpoczyna wewnętrzny monolog. Rozlicza się z demonami przeszłości, trudnym dzieciństwem, a przede wszystkim mówi całą prawdę o swoim despotycznym ojcu.

Julia Rzemek „Rzeczpospolita” nr 282,
3 grudnia 2010

rowska. Wystąpili: Anna Dereszowska, Grzegorz Damiński, Bartosz Opania na zmianę z Piotrem Grabowskim.

Dziewiętnasta inscenizacja *Białego małżeństwa* Tadeusza Różewicza w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach. Reżyseria: Weronika Szczawińska, scenografia: Izabela Wądołowska, współpraca scenograficzna: Adriana Makarska. W roli Bianki Dagna Dywicka, w roli Pauliny – Aneta Wirzinkiewicz.

Komedia Andrzeja Saramonowicza *Testosteron* na scenie Teatru im. Sewruka w Elblągu (siódma inscenizacja na polskich scenach). Reżyseria, scenografia i kostiumy: Bogusław Semotiuk.

Druga w Polsce inscenizacja sztuki Yasminy Rezy *Bóg mordu* ➊druk. w „Dialogu” nr 2/2010 ➋ w Teatrze Ate-neum w Warszawie. Przekład: Barbara Grzegorzewska, reżyseria: Izabella Cywińska, scenografia: Marcin Stajewski, opracowanie muzyczne: Wojciech Borkowski. Dwa „zatraskane o swe pociechy” małżeństwa zagrali: Barbara Prokopowicz, Sylwia Zmitrowicz, Artur Barciś i Krzysztof Tyniec.

Dwa monologi Arnolda Weskera *Wypredaż i Co się właściwie stało z Betty Lemon* ➊druk. w „Dialogu” nr 1/1988 ➋ na scenie Teatru Druga Strefa w Warszawie. Przekład: Irena Tarłowska, reżyseria i scenografia: Sylwester Biraga. Zagrali: Hanna Konarowska i Halina Chrobak.

W Teatrze Ludowym w Krakowie *Pomieszczenie z popłataniem* Michaela Frayna. Przekład: Małgorzata Semil, reżyseria: Tomasz Obara, scenografia: Wojciech Stefaniak. W Teatrze im. Węgierki w Białymstoku *Przyjazne dusze* Pam Valentine. Przekład: Elżbieta Woźniak, reżyseria: Wojciech Dąbrowski, scenografia: Katarzyna Gabrat. A w Teatrze Nowym w Zabrzu *Zamiana na wakacje* Iana Ogilvy. Przekład: Elżbieta Woźniak, reżyseria: Stefan Szaciłowski, scenografia: Katarzyna Banucha. *Allo, allo*, farsa Davida Crofta i Jeremy'ego Lloyd'a w Teatrze im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim. Przekład: Hanna Szczerkow-

ska, reżyseria: Jan Tomaszewicz, scenografia: Ireneusz Domagała, choreografia: Tomasz Tworowski, muzyka: Adam Bałdych.

Mapa to spektakl wyprodukowany specjalnie na Światowy Festiwal Szkół Teatralnych, który odbył się w sierpniu 2010 w Peru. Jego polska premiera odbyła się w grudniu w Teatrze Collegium Nobilium. Autor i reżyser: Andrzej Strzelecki. Zagrali Joanna Halinowska i Mateusz Rusin.

Dwoje aktorów wprowadza publiczność w żartobliwą i intensywną pracę teatralną, której celem jest znalezienie kilku punktów wspólnych w – z pozoru rozbitym – współczesnym świecie. Aktorom podczas działań scenicznych stale towarzyszy projekcja mapy. Widzimy młode małżeństwo (Ona i On), które nie opuszcza swego pokoju, ale przy najprostszych codziennych czynnościach (wspólne gotowanie, seks) składa – jak puzzle – mapę świata. Nie wychodząc z mieszkania, dotykają kolejnych krajów na globie. W końcowej scenie widz uświadamia sobie, że szminka, której używa Ona, została wykonana przez kobietę, której mąż zabił jej męża.

www.e-teatr.pl,
8 grudnia 2010

Jerzy Wójcicki, student czwartego roku specjalizacji dramaturgicznej na wydziale reżyserii krakowskiej szkoły teatralnej, swoją pracę dyplomową przygotował na Scenie Off de Bicz w Sopocie. *Nie strzelajcie do pianistki* to zaadaptowany na scenę blog internautki, która prosiła o zachowanie anonimowości. Główne motywy opisywania swoich przeżyć wewnętrznych w internecie, w ocenie recenzentów to „rozdarcie, wykluczenie, słabość, niedocnienie i frustracja, czyli generalnie wszystko, co cechuje dziewięćdziesiąt pięć procent osób, które czują się artystami, ale nie mogą się przebić przez wszystkowiedzących, obowiązkowo skretyniałych starców rządzących w instytucjach kultury, pilnujących publicznych pieniędzy i stanowisk. Co obowiązkowe i charakterystyczne dla dzisiejszych czasów, w bohaterce nie ma buntu, zamiast tego jest wycofanie”. Adaptacja i dramaturgia: Jerzy Wójcicki, reżyseria: Jerzy Wójcicki, Mariusz Więcek, muzyka: Małgorzata Ciepluch. Wystąpiła Wioleta Karpowicz.